

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTATILOR

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare declararea zilei de 9 Mai, Ziua Independenței Naționale a României, ca zi de sărbătoare legală în care nu se lucrează. De asemenea, propunerea legislativă vizează declararea zilei de 9 Mai ca Zi a Parlamentului în vederea sărbătoririi ei printr-o ședință festivă comună a celor două Camere ale Parlamentului, dedicată evenimentului.

La 10 mai 1866, principele german Carol Ludovic de Hohenzollern Sigmaringen a sosit în București și în sala de ședințe a Adunării Deputaților a depus jurământul ca „**domn constituțional**” sub numele de Carol I. Ziua de 10 mai 1866-ziua urcării pe tron a domnitorului Carol I și a întemeierii dinastiei, a fost aniversată în anii următori ca zi de omagiere a domnitorului, fiind considerată sărbătoare națională.

În perioada respectivă, România nu era încă stat independent, fiind vasală Imperiului Otoman. Principatele Unite la 24 ianuarie 1859 sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza continuau să facă parte din imperiul sultanului care avea drept de suzeranitate asupra lor. Domnitorul Carol I a mers la Istanbul, capitala Imperiului Otoman, unde a primit la 12 octombrie 1866 firmanul de investitură de la sultan. Noua Constituție adoptată de Poartă în 1876 considera România „provincie privilegiată a Imperiului Otoman”.

Întrunită în ședință extraordinară la 9 mai 1877, Adunarea Deputaților, constatând că România se află în stare de război cu Imperiul Otoman, cu care a rupt legăturile, a votat moțiunea prin care se proclama unilateral „**Independența absolută a României**”. Mihail Kogălniceanu, ministrul Afacerilor Străine, care a participat la ședință a declarat : „**Suntem independenți, suntem o națiune de sine stătătoare (...)** Guvernul va face tot ce va fi cu putință ca starea noastră de stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa la viitoarea pace”. Ședința Adunării Deputaților a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 118 din 27 mai 1877.

În aceeași zi și Senatul întrunit în ședința extraordinară, a votat următoarea moțiune : „Senatul, luând act de poziția creată României de Imperiul Otoman, **consideră Statul Român independent** și invită guvernul a lucra ca independența ei să fie recunoscută și garantată de marile Puteri Europene”. Ședința Senatului din 9 mai 1877 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 14 mai 1877.

Proclamarea independenței fiind hotărâtă de Reprezentanța Națională (Parlament) în ședință publică, așa cum a dorit Consiliul de Miniștri condus de Ion C Brătianu, dar și domnitorul Carol I, ziua de 9 mai 1877 a devenit Ziua Independenței României. Din punct de vedere juridic nu era necesar ca

notararea Parlamentului prin care a fost proclamată independența sa fie promulgată de către domnitor deoarece șeful statului promulga doar legile.

Importanța actului de la 9 mai 1877 a fost subliniată de domnitorul Carol I chiar a doua zi când se împlineau 11 ani de domnie. Cu ocazia acestei aniversări, domnitorul a apreciat unanimitatea cu care Adunarea Deputaților și Senatul au proclamat independența, iar în mesajele adresate Camerelor la 15 iunie 1877 la închiderea sesiunii extraordinare a menționat : „În ziua de 9 mai ați proclamat independența completă a României (...) Vă exprim, în numele Țării, recunoștința mea.”

Independența națională proclamată de Parlament la 9 mai 1877 a fost cucerită de armata română prin participarea la războiul de independență din anii 1877-1878 împotriva Imperiului Otoman. După terminarea războiului, Congresul de la Berlin încheiat la 1 iulie 1878 a recunoscut independența României.

Deși independența a fost proclamată la 9 mai 1877, așa cum a precizat chiar domnitorul Carol I, începând cu anul 1878 autoritățile vremii au hotărât ca sărbătorirea independenței să se facă la 10 mai împreună cu aniversarea urcării pe tron a domnitorului. S-a considerat că între 9 și 10 mai este diferență de numai o zi, iar prin suprapunerea celor două sărbători 10 mai capătă o mai mare semnificație, devenind o „îndoită sărbătoare”.

Prin legea publicată în Monitorul Oficial nr. 60 din 15 martie 1881, România a luat titlul de regat iar domnitorul Carol I titlul de rege al României. Festivitățile încoronării au fost însă amânate până la 10 mai 1881 pentru a coincide cu „jubileul” împlinirii a 15 ani de domnie.

Cele trei evenimente diferite: 10 mai 1866 - urcarea pe tron a domnitorului Carol I, fondatorul monarhiei, 9 mai 1877 – proclamarea independenței României și 15 martie 1881 – dobândirea titlului de rege al României de domnul ei Carol I, au fost comasate și sărbătorite împreună la 10 mai 1881 când a fost încoronat primul rege al României moderne. Prin contopirea acestor trei evenimente istorice, ziua de 10 mai a fost considerată o „triplă sărbătoare”.

Ziua de 10 mai a continuat să fie sărbătorită până în anul 1947 când a fost abolită monarhia și proclamată republica.

Prin Decretul nr. 285 publicat în Monitorul Oficial 241 din 16 octombrie 1948 pentru stabilirea sărbătorilor legale s-a hotărât ca ziua independenței să fie sărbătorită la 9 mai deoarece la 9 mai 1877 a fost proclamată independența națională de către Parlamentul țării.

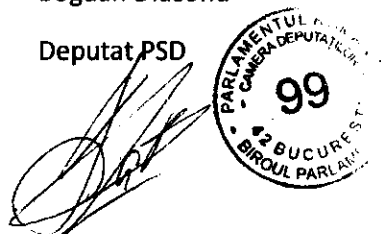
Din 1948 până în prezent, România a sărbătorit la 9 mai ziua independenței. Cei care afirmă acum că independența ar fi fost proclamată la 10 mai 1877 nu respectă adevărul istoric și încearcă să falsifice istoria. Nicolae Iorga scria în 1927 că „războiul de independență al României nu are istoria pe care o merită”. Astăzi putem spune că zilei de 9 mai 1877 nu i se acordă importanța pe care o merită în istoria poporului român. De aceea propunem ca 9 mai - Ziua Independenței Naționale a României, care este sărbătoare legală, să fie declarată zi de sărbătoare națională legală în care nu se lucrează. De asemenea, pentru că declararea independenței României din 9 mai 1877 a fost cel mai important act al Parlamentului României, această zi trebuie să devină și Ziua Parlamentului, sărbătorită ca atare printr-o ședință festivă a Camerelor reunite ale Parlamentului.

Întrucât prin această propunere legislativă se modifică art 139 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, care face parte din categoria legilor organice, în aplicarea prevederilor art. 75 alin. 1 din Constituția României republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

Inițiator:

Bogdan Diaconu

Deputat PSD

MONITORUL OFICIAL

AL ROMÂNIEI

REGLAMENTUL :

PE AN, TREI-DECI și ȘESSE; ȘESSE LUNI, 20 LEI
(întîiul Ianuarie și întîiul Iulie)

ANUNCIURILE :

LINIA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANI
(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,
pînă la cînel-șecî linii, cînel lei; ăra mai
mare de cînel-șecî linii, șecse lei

DIRECȚIUNEA :
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Scrisorile neîncasate se refușă

Inserții și reclame, 60 b. linia,
inserarea II-a și mai departe, 80 bani linia.
Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — Ministerul de finan-
ce: Decrete.

Ministerul de interne: Decret. — Prescurtare
de decret. — Rectificare.

Ministerul de justiție: Decret și raport.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Cronică. — De-
peși telegrafice. — Ședința Adunării deputaților
de la 2 Mai.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administra-
tive și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 26 Mai 1877.

MINISTERUL FINANTELOR.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor.

La tot de față și viitor, sănătate.

Vedînd raportul ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
finanțelor, cu No. 12,421;

În virtutea art. 93 din Constitu-
țiune,

Am decretat ce urmează:

Lege pentru legitimarea creditelor suplimentare
și extraordinare deschise de guvern asupra
fondului de 500,000 lei, acordat prin legea
sanționată cu finalul decret No. 1,460 din
29 Iulie anul 1876.

Pe compta exercițiului 1876.

Art. I. Se încuviințează creditele supli-
mentare și extraordinare deschise, conform
art. 25 și 29 din legea comptabilității ge-
nerale a Statului, pentru cheltuieli privitoare
la exercițiul anului 1876, în sumă de lei
470,472 bani 41, care, după tabloul ane-
xat la această lege, se descompune ast-fel:

	Suplim.	Estraordin.	Total.
Ministerul de interne.	5645 75	42957 60	48603 35
" estărie.	25000	—	25000
" justiției.	1500	—	1500
" culte.	27230	12400	39630
" resbel.	275000	—	275000
" lucrări publice.	49019 14	3000	52019 14
" finanțe.	15819 92	12900	28719 92
	399214 81	71257 60	470472 41

Art. II. Aceste credite se vor regula prin
compturi și se vor acoperi cu suma dispo-
nibilă din fondul de lei 500,000 prevă-
dut prin legea sancționată la 29 Iulie 1876.

Această lege, împreună cu tabloul
anexat la dînsa, s'a votat de Adunarea
deputaților, în ședința de la 12 Mai
1877, și s'a adoptat cu majoritate de
55 voturi, contra a 6.

Președinte, C. A. Rosetti.

(L. S. A. D.) Secretar, G. Levedénu.

Promulgăm această lege și ordonăm
ca ea să fie investită cu sigiliul Statu-
lui și publicată prin *Monitorul oficial*.
Dat în București, la 23 Mai 1877.

(L. S. S. S.) CAROL I.

Ministru secretar de Stat la departamentul
de justiție, I. Cămpinenu.

Ministru secretar de
Stat ad-interim la de-
partamentul finanțelor,
I. C. Brătianu.

No. 1,187.

	Suplim.	Estraordin.	Total.
Ministerul de interne.	10000	162904 70	172904 70
" estărie.	1180	3293 10	4473 10
" culte.	3000	16160 54	19160 54
" lucrări publice.	45000	49174 44	94174 44
" finanțe.	60856 50	26948 96	87800 46
	119536 50	258476 74	378013 24

Art. II. Aceste credite se vor regula prin compturi și se vor acoperi cu suma dispo-
nibilă din fondul de 500,000 lei prevădut prin budgetul general al Statului pe anul
1876.

După acesta Imperatoarele a invitat pe M. S. Domnitorul la dejun, la care a luat parte numai Familia Imperială.

Dupe dejun I. S. Domnitorul s'a retras la quartierul ce i se pregătise în casele D-lui Radovici, și pe la orele 4^{1/2}, dupe amedzi, însoțit de adjutantul de serviciu, a mers de a făcut vizită A. S. Marelui Duce Moștenitor Alexandru Alexandrovici, precum și celor-alți membri ai Augustei Familii Imperiale.

M. S. Domnitorul s'a întors în capitală, cu trenul ordinar, la orele 4^{1/2}, dupe amedzi.

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monarhiei)

Viena, 5 Iunie. — Pörta a anunțat, cu mare sgomot, că uă scrisoré a patriarhului ecumenic recomandă fidelitate către Sultânul și invită a susține pe guvernul otoman. Seraskeratul, după preținsele sale victorii oficiale, în Asia și pe țărurile Dunărei, a publicat că armatele sale au avut succese oficiale și în Muntenegru. Armata otomană a luat în stăpânire oficial mai multe pozițiuni ocupate de trupele muntenegegre. între altele, și câte-va locuri importante situate împrejurul Kratchev. Muntenegreul, în număr de 6,000, au fost puși pe fugă într-un mod oficial după o luptă înverșunată.

De altă parte, comandantul de la Soutari telegrafică că a cucerit oficial mai multe pozițiuni ale Muntenegrenilor. (Havas).

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ

Sedinta de la 9 Maiu 1877.

Președinția D-lui președinte C. A. Borsetti, asistat de D-nu secretar M. Ghelmegeanu.

Sedinta se deschide la 1^{1/2} ore dupe amedzi.

Prezenți 84 D-ni deputați.

Nu răspund la apelul nominal 61, și a nume:

Fără arătare de motive:

D-nii T. Boiu, A. Gr. Bonachi, P. Constantiu, D. Cozadini, G. Gamulea, D. Miculescu, G. Miculescu, F. Alarann, I. Lătescu, A. Agior, D. Anghel, T. Bagdad,

N. Bujoreanu, G. Dimitrescu, D. Castroian, N. Cișman, L. Costin, Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, D. Pruncu, G. Exarhu, L. Eraclide, C. Fleva, C. Fosea, P. Ozoti, A. Gheorghiu, G. Ghițescu, P. Arbore, N. Gurau, I. Ionescu, I. Iurason, G. Magheru, G. Morțun, N. H. Nicols, N. Nicorescu, C. Peșiacov, E. Protopopescu, M. Rosetti, Sc. Rosetti, C. Searec, D. Seftonje, E. Stătescu, L. Sterea, A. Stirbey, A. Varnali, M. Vladimirescu, P. Zamfirescu, H. Zugrăvescu, A. Holban, A. Călinescu, Gr. Iăscescu, V. Ghergheli, Sc. Pastia, M. Burilănu, I. Carabatescu, C. Olimescu, G. Tăcu, A. Vizanti, D. Leca, A. Stolojan, A. Teriachi.

Sumarul sedinței precedente se aprobă. Se trimite la comisiunea societăților Statului dosarele compturilor încheiate de guvern pentru operațiunile exercițiilor 1872 și 1873, precum și declarațiunile generale pronunțate de curtea de compturi asupra acelor exerciții.

Se înscrie la ordinea zilei raporturile comisiunei financiare asupra proiectului de lege relativ la deschiderea unui credit suplimentar de lei 392,400, asupra exercițiului 1877, pentru plata soldelor și hranei omerilor (grade inferioare) cari s'au chemat în luna Aprilie din rezervă la armata permanentă și teritorială, și asupra proiectului de lege relativ la deschiderea unui credit extraordinar de lei 1,985 banii 60, pentru plata diurnelor și cheltuielilor de transport ale membrilor juriului concursului ținut la Iași și Bacău pentru posturile medicale vacante.

D. președinte. D. N. Fleva are cuvântul spre a anunța uă interpelare.

D. N. Fleva. D-lor, am onore a adresa guvernului următoarea interpelare:

1). Dacă guvernul a comunicat oficial tuturor puterilor ruperă legăturilor noastre cu Turcia, și, prin urmare, independența absolută a României.

2). Dacă, în starea de răzbel în care ne găsim, în urma provocățiunii Turciei, D. ministru de externe a rechemat pe agentul român din Constantinopol, și dacă s'a comunicat, în mod oficial, puterilor această stare de răzbel, și dacă s'au luat toate măsurile necesare.

D. M. Kogălniceanu. Suntem gata a răspunde chiar astăzi.

D. președinte. Aveți cuvântul, D-le Fleva, spre a vă desvolta interpelarea D-v.

D. N. Fleva. D-lor deputați, sunt momente solemne în cari ori-ce resentiment trebuie să taie, ori-ce pasiune, ori-ce uă, ori-ce recriminațiune să dea loc la avânturi mai mari, la idei, la aspirațiuni, cari trebuie să coprină toate eșecurile române. Voi uă vorbesc de acele momente solemne cari trebuie să unescă pe toți fiii patriei și în cari este vorba de mărirea și regenerarea adevărată a unui popor. Uă s'ortă mai fericită a făcut ca, în timpii noștri, Ro-

mânia să trăească nu luptându-se și cu di cu sabia în mână pentru existența ei, precum erau siliți să facă strămoșii noștri. Dără tocmai pentru aceea mormintele lor sunt deschise, și ochii lor sunt ațintiți asupra noastră, ca să vedă dacă scim să păstrăm ceea ce ei au păstrat cu sângele lor, și nu numai să păstrăm, dără facă dacă, în momente solemne și de pericol, suntem gata să ne espunem ca dăngii, spre a face mărirea și fericirea patriei noastre!

Ori-cine ar lua istoria contemporană a României, nu numai în mișcările ei interioare, dără chiar în patronarea ei de către puterile Europei, dacă mă pot esprima ast-fel, — fiind că voi uă recunoșc de la această tribună că fericirea României, în cea mai mare parte, este datorată patronajului ce puterile mari ale Europei ne-au acordat, — ori-cine ar studia, dic, această istorie contemporană, s'ar conviange că Europa a acordat patronajul său națiunei române, pentru că vedea într'însa uă unitate de vederi, uă unitate de rasă, aceeași limbă, în fine toate acele elemente necesare existenței unui popor, și pe care poporul român le posedă mai presus de cât multe chiar din cele-alte popore civilizate ale Europei.

Acastă istorie ne dovedește că, chiar în idea acelora cari ne-au patronat și cărora le suntem adânc recunoscători, patronajul lor a fost uă încercare ca să vedă dacă și la noi este vitalitatea poporațiunii latine. Ceva mai mult, uă încurajare, — și pot dice uă părintescă încurajare, — ca să ajungem la acel grad de dezvoltare, care singur pôte să facă mărirea unui popor, independența inf absolută, precum libertatea pôte aduce singură mărirea și prosperitatea unui individ. Dic, D-lor, uă părintescă încurajare, căci, dacă România, prin tratatul de la Paris, a căpătat câte-va numai din punctele cari sunt elementul ei de viață, D-văstră încă sciti că abei cari au condus afacerile noastre în toate timpurile pas cu pas, au făcut revendi-cări, ca să nu dic impietări, au făcut la acel tratat derogățiuni, cari, cu toate acestea, au fost primite și recunoscute de Europa, pentru că nu erau efectul ambițiunii unor omeni, nici ambițiunii tronurilor, ci erau efectul ambițiunii legitime a unui popor care voia să ajungă la tînta ori-cărui popor în lume, la independența lui (Aplause). Și dacă națiunea română n'a făcut încă un pas înainte în această cale, acum un an, după cum ne-a spus onor. D. ministru de externe, în acele momente în cari pacea Orientului era periclitată, acesta n'a făcut-o, nu pentru că ea nu dorea și a-tunei, ca tot-d'acum, ca să fie de sine stătătoare, dără pentru că ea a voit mai bine să comprime în sufletul ei ori-ce tendință căd de legitimă, de cât să dea pretext înamicilor noștri să dică că punem dorințele noastre mai presus de interesele Europei,

că suntem aici nisce agenți cari voim să turburăm pacea lumii întregi.

Ei! D-lor, momentele acelea au trecut, și fără să aducă după dânsese acea pace atât de dorită. Din nenorocire, neutralitatea, decât nu cea mai... culpabilă, decât cea mai nepăsătoare a României, n'a putut să oprească rebelul, pe care noi nici nu dădăm nu l-am dorit. Acest rebel s'a încins, și s'a încins aducând cu sine, nu stindardul opresiunii sau al cuceririi, ci stindardul liberărei popoarelor cari sunt oprimate. Dătorim progresului și luminelor secolului în care trăim ca suveranilor să vină astăzi a recunoaște că nu popoarele sunt destinate pentru dânsii, ci că ei sunt destinați pentru popoare (Aplause prelungite); că națiunile cari suferă au dreptul la altă viață de cât aceea pe care le-au creat opăsătorii lor (Aplause). Acesta este un mare progres, D-lor, și decât acest secol de lumină n'a ajuns încă la acel grad de perfecțiune, care este pacea universală, visul națiunilor și al folosirilor, decât a făcut un pas mare înainte, pentru că astăzi foarte rar se întâmplă ca numai ambițiunile să verse sângele omenilor, și toți recunosc că acest sânge nu trebuie să se verse și să alimenteze pământul de cât numai pentru a face să se nască învierea și libertatea popoarelor. (Aplause prelungite).

Ast-fel, în contra voinței, în contra dorinței noastre, rebelul s'a declarat. Și în acest rebel am rămas espusi fără a fi sprijiniți de nimeni; ne aflăm lăsați la noi înșine. Ne aflăm, D-lor, în această pozițiune, nu de părăsire, pentru că acei cari ne iubesc, nu ne-ar părăsi vr' un dată. Ei unul nu voiu crede nici nu dădă că Franța, care ne iubesc și care în nenumărate rânduri ne-a arătat iubirea ei, ne va lăsa în părăsire; nu cred că Anglia care trebuie să ne iubescă ne va lăsa în părăsire. Rusia și Germania au dat tot d'a-una probe de interes pentru noi; asemenea nu cred că Austro-Ungaria ar putea să aibă vr' un drept ca să ne urască; nu cred în fine că Italia, al căreia suflet a palpitat tot d'a-una pentru România, a căreia inimă a bătut tot d'a-una pentru această colonie latină, ne va abandona vr' un dată. Nu cred, D-lor, că Puterile vor părăsi cauza noastră; decât ce voiu? Nici una din aceste Puteri nu poate să meargă cu iubirea ei pentru noi până acolo, în cât să se sacrifice pe dânsa și interesele ei proprii, căci ideea de sacrificie și de simțiminte se întâlnește foarte rar în viața națiunilor. Decât în viața privată am văzut une-ori individe sacrificându-și averea pentru alții și mergând la călugărie, aceasta nu o putem pretinde în viața publică a națiunilor. Noi nu suntem decât părăsiți de astăzi dată, ci suntem numai lăsați noi înșine, și acia cari în această conflagrațiune ne-au lăsat singuri fără a și întorce privirea d'asupra noastră,

s-au dus: lăsați pentru că să vedem decât sunt în adevăr națiuni, și pot ajunge să trăiescă și fără patronajul nostru. (Aplause.)

Decât însă în aceste momente am fost lăsați noi înșine de către toate Puterile Europene, era însă, D-lor, această Putere care era mai strâns legată de noi, și care era dator să se intereseze ca aceste legături să nu se rupă, căci putea chiar ea să se pericliteze. Acestă Putere era Turcia. Turcia însă a nesocotit interesele ei! Desigur a făcut așa în cât chiar aceia cari erau legați de noi, să nu oundăie îndestul interesele lor; și dic destinul, pentru că trebuia să fie ceva care să facă pe acei oameni să nu mai judece și să uite interesele lor proprii, și acel ceva care nu este, nu găsește definițiunea lui în rațiunea filosofilor, nu este de cât ceea ce superstițioșii numesc *destinul*. Ei bine, destinul Turciei a făcut ca dânsa să sacrifice nu numai interesele sale proprii, decât a făcut ca să pună prejudecățile și absurditățile ei d'asupra acestor interese, lovind neconștient în demnitatea noastră, în existența noastră ca națiune liberă și autonomă. Acesta a făcut ca noi astăzi să declarăm că sunt rupte toate legăturile cari ne-au ținut alături de dânsa; căci, D-lor, noi nu am avut și nici nu avem alte legături cu Turcia, decât celea făcute de ilustrii noștri Domni în timpurile gloriei puterii otomane, făcute pe atunci pe când se numeau Capitulațiuni chiar tratatele încheiate între alte State mari din Europa cu puterea otomană. Ei bine, aceste legături s'au existat până astăzi între România și Turcia. În puterea lor Statul român era autonom, și se obliga numai la un dare anuală ca indemnizare pentru protecțiunea la care are drept în timp de pericol. Ei bine, nu cred că în virtutea unor asemenea legături Turcia era în drept să dică că România face parte din Statele Sultanului, că supușii ei sunt supuși otomanii, și să concedieze pe ambasadorul nostru, ca cum ar destitui pe un funcționar al ei.

Turcia, ne-a tratat neconștient și ne trată ca cum încă am fi în timpurile lui Mah-mud și lui Baiazet, fără ea să țină în seamă că Românii d'astăzi sunt mai aproape de Stefan-cel-Mare și Michail-Vitezul, decât Turcii d'astăzi de eroii lor; că, decât în timpurile vechi părinții noștri au acut să lupte dânsii în timpurile de mărire, astăzi Românii vor lupta cu aceeași bărbăție și mult mai leone, pentru instituțiunile și independența patriei lor. (Aplause.)

Turcia însă cu cât cădea mai jos, cu atât era mai rău dispusă în contra noastră, și în cele din urmă ei credeau că la încăpăținarea și disprețul lor noi o să răspundem cădând în genuchie înaintea Sultanului, și cerându-i ertare.

Iată, D-lor, ce ne-a venit de la înaltă Poriță care avea cele mai mari interese ca

să fie tot d'a-una în legături de amicitie și bună-voință cu noi.

Atunci România, care s'a considerat și se consideră ca o națiune liberă și independentă, lăsată în voia și puterile ei, a făcut o convențiune cu Rusia; și România nici o putea să facă alt-fel, de oarece Rusia voia să treacă cu armata sa în scopul umanitar al liberărei popoarelor creștine subjugate de jugul otoman. Ei bine, Turcia ce face în vederea acestei convențiuni? În loc să recunoască situațiunea dificilă în care se găsea și fără să fi făcut noi cea mai mică provocare, ea ne bombardează satele și orașele noastre, ne arde averea și căminele noastre, și face ceea ce s'a făcut în timpurile mai barbari; după ce ucide sentinela română care murea la postul ei, nu respectă măcar în victimă îndepplinirea sacra a datoriei, și, după ce o ucide, barbarii înăgă intră în sataganele și v s'afășie, ca farele sălbatice, în bucași. (Aplause.)

Ei bine, D-lor, eu astăzi m'am hotărât să fac această interpelațiune pentru că, în fața luptei soldatului român la fruntarii, în fața barbariei Turcilor, să ne întrebăm ce facem noi? Nu suntem dator să facă o dată să afirmăm și să declarăm în fața Europei că România este o națiune care va săi să moră pentru apărarea drepturilor ei, și că, liber de orice legătură cu Turcia, Statul Român este absolut independent? (Aplause.)

Ce? vom prezenta oare noi Europei aceste contradicțiuni umilitoare, că, pe când soldații noștri se sacrifică cu atâta curaj la fruntarii, noi reprezentanții legăli ai națiunii să stăm în șoșăire, și să nu avem curajul de a proclama sus și tare independența patriei noastre? (Aplause.)

O dic aceasta, D-lor, nu pentru că nu suntem independenți înăuntrul, decât pentru că să nu mai lăsați loc la nici un equivoc în afară, pentru că Statul nostru nu a făcut până azi nici un act de acela prin care să fie considerat ca absolut independent.

Statul nostru, cum dicea de un di un eminent orator de la tribuna Senatului, a fost considerat în relațiunile lui internaționale ca un Stat suveran, însă nu suveran absolut, ci semi-suveran cum se dice în dreptul internațional, adică un Stat care are totă suveranitatea lui internă, decât care, din cauza legămintelor sale de alianță înăgăla ce avea cu o altă Putere, nu se putea numi absolut independent.

Iată pentru ce motive am făcut această interpelațiune.

Voiam ca guvernul să mi răspundă, într'un mod categoric, decât voturile Camerei de la 29 Aprilie au avut consecrarea lor oficială; decât, cu alte cuvinte, guvernul a comunicat tuturor Puterilor garante, tuturor Puterilor cu cari suntem în relațiuni amicale, acest vot, și decât a dat ade-

vărate interpretare; decât, de când reșbelul s'a declarat între noi și Turcia, Statul nostru figurează ca Stat absolut independent; decât România este astăzi, în fața Puterilor, liberă, după cum toți Românii o doresc și după cum fericirea a făcut ca noi, tinerimea de astăzi să o vedem proclamându-se, fericire după care părinții noștri suspinau încă de 200 de ani. (Aplauze.)

Maș voi am să mai scriu încă de la D. ministru de externe deca starea de reșbel dintre noi cu Turcia este declarată în mod oficial tuturor Puterilor, pentru că scriu foarte bine că starea de reșbel obligă chiar pe amice la oarecari reguli pe care acei ce le călăd nu fac de cât a călăd dreptul ginților. Voiam să scriu deca amicilor noștri, decât Puterile garante sunt în cunoștință despre starea oficială de reșbel între noi și Turcia; și eram entuziasmat la această cu atât mai mult, cu cât așdiseam, că sunt unii comercianți străini, unii întreprindători cari cântă să se folosească de o stare de echivocitate, pentru ca să procure inamicului muniții, proviziuni, mijloace de distrugere în contra noastră, mijloace pe cari avem dreptul să le oprim întru cât ele trec pe sub tunurile noastre. În privința aceasta am fost satisfăcut când am vădut declarațiunea D-lui ministru de externe, prin care făcea cunoscut că, decât libertatea navigațiunii pe Dunăre era garantată prin tratatul de Paris, din nenorocire, în starea actuală de reșbel, tratatul de Paris nu a avut efecte nici în privința Dunărei, după cum nu a avut efecte nici în privința noastră, nici în privința Imperiului Otoman. Voiam să scriu deca în această situație excepțională libertatea navigațiunii Dunărei era lăsată numai în contra noastră și oprită în avantajul inamicilor noștri, decât Statul Român a oprit Dunărea și din marginea noastră ca să nu avem neajunsuri.

Maș este ceva asupra căruia voiam să atrag atențiunea D-lor miniștri și care face parte din această interpelare.

Starea de reșbel este o stare nenorocită, din care însă națiunile nu pot eși, căci duelul între oameni și găsește, D-lor, mijlocul lui de eliminare la tribunale; duelul dintre națiuni însă penează astăzi, din nenorocire, nu are nici un alt tribunal decât armele la cari să apeleze. Aceasta va dura încă până când civilizațiunea și lumina, până când progresul va face să triumfe noțiunea dreptului asupra forței care astăzi, în ceea ce privește națiunile, nu și-a avut consacrară.

Prin urmare, vrem să scriu, D-lor, deca guvernul a luat toate măsurile necesare când o națiune se pune în stare de reșbel. O dată aceasta și din punctul de vedere pentru că nicăieri nu se poate întâmpla mai ușor neajunsuri de cât într-o țară care din natura ei este ospitalieră, care s'a bucurat în pace de libertatea ei și n'a făcut turburări; nicăieri nu se poate întâmpla,

deci, mai ușor de cât într-o asemenea țară ca străinii răi-voitori să vină să facă pe spionii în mijlocul nostru, ceea ce ar putea, în împregiurările de față, să aducă nenorociri mișcărilor armatei române. Asemeni indivizi răi-voitori trebuiesc urmăriți și pedepsiți cu asprime; o dată aceasta pentru că, din nenorocire, am aflat că s'a întâmplat, chiar la uul din orașele noastre de pe marginea Dunărei, a se găsi asemenea spionii. Intreb, a se vrea să scriu, decât s'a introdus înaintea autorităților militare sau civile?

Înțeleg, D-lor, că cu aceasta nu vin să fac nici o învinuire politică guvernului de astăzi. Am din contră cea mai deplină încredere în abilitatea și patriotismul guvernului în ceea ce privește interesele României; omenii ce l'compun au luptat în viața lor pentru această țară și ei nu pot avea altă dorință, altă mângâiere de cât de a îndeplini opera lor, și a nu se coborî în mormânt înainte de a fi liberată patria și a o fi vădut renăscând din cenușă ca fenixul, și rădicându-se mare și mândră după cum au dorit. (Aplauze.)

Sfârșesc, D-lor, prin a atrage atențiunea D-vostre asupra unui lucru care preocupă pe unii din noi. Suntem, se dice, o națiune mică și trebuie să avem nu numai curajul, decât și prudența reclamată de împregiurări. Noi voim independența, decât vrem să fim ca Belgia, voim ca independența și neutralitatea Românilor să fie garantate de toate puterile Europei. Ei bine, acelor cari fac această observațiune și cari vor să stăm în nemiscare, le voi răspunde că nimeni nu garantează pe insolvabili. (Aplauze.) Belgia avea aceeași poziție ca și noi la 1830, ea fusese anexată Olandei pentru Sfânta Alianță, care voia să facă din Olanda un bulevard în contra Franței democratice, să rădice o barieră Belgiei.

Acosta s'a făcut de potențații Europei după bătălia de la Waterloo, de sfânta alianță a împăraților în contra Franței, care duce cu deșna stindardul democrației în Europa. — Oricum Sfânta Alianță ca anexiunea Belgiei să pună o barieră ideală care făcea invasiune în Europa. Ei bine, în contra sfântei alianțe a tuturor împăraților s'a rădicat o alianță mai sântă și mai puternică, alianța tuturor Belgilor cari au voit liberarea patriei lor și Europa a consunțit independența Belgiei. (Aplauze.) Cerem decât ca țara cea mai mică, goșă, guvernul să ia în mână cauza națiunii române, și sunt sigur că nu va fi nimeni să combată independența României când va vedea un guvern lucrând în numele și pentru o națiune otărită a ei apleca cu bărbăția drepturii ei strămoșice. (Aplauze prelungite.)

D-lui Kogălniceanu, ministru de externe, D-lor deputați, în defără de pozițiunea mea de ministru, ca Român am aplecat la limbajul românesc, energic,

patriotic al onor. D. Flea. Acosta o dată dă, trebuie să mă întreb pe mine, decât mie, ministru treburilor din afară și prin a cărui slabă voce România astăzi vorbește în străinătate, mi este permis să l'urmez pe D-sa și să consult mai mult inima de cât rațiunea rece.

Onor. D. Flea a dă un cuvânt pe care mi l'voi apropria. D-sa, vorbind despre spionii cari cutreieră țărmi noștri Dunăreni, face în față și chiar în mijlocul armatei noastre, a dă că un cuvânt, o literă poate să compromită sorta armatei române. Voi dice și eu la rândul meu: un cuvânt, o literă dă să scrie în mod imprudent de acela care are onore a dirige interesele țării face cu străinătatea poate să compromită mai mult de cât sorta ostrei României, poate să compromită sorta națiunii române.

Vă voi ruga decât să bine-voiți a ține seama de această rezervă care sunt dator să o pun sentimentelor mele și să bine-voiți a nu aștepta de la mine, nu voi dice entuziasm, decât nici chiar căldura și nici frase altele de cât acelea cari se reclamă de gingășia cestiunii. Ceea ce am dă, împrumutând o frază a unui mare diplomat străin, când am răspuns la interpelarea D-lui Stolojan, aceea dă și astăzi: că la gurile Dunărei nu sunt numai interese locale; sunt interese europene, e centrul de gravitate al Europei. Aci e nenorocirea României, decât aci este, sau mai bine dă ar putea să fie, și nenorocirea României.

D-lor, când s'a votat convențiunea cu Rusia, precum și cu ocaziunea interpelării D-lui Stolojan, am vorbit nu numai ca ministru, decât poate că am vorbit și ca Român. Astăzi însă sunt dator să vorbesc numai ca ministru, și negreșit ca ministru al României.

D-lor, și Camera și Senatul, la interelările D-lor Stolojan și Fălcoianu, au recunoscut că suntem în stare de reșbel, au recunoscut că suntem delegați delegațiurile noastre cu înalta-Portă și că acele legături sunt rupte mai întâi de către înalta-Portă. Aceste două voturi au hotărât situațiunea și nu mai avem nevoie de un comentariu mai mare. În stare de reșbel cu legăturile rupte, ce suntem? Suntem independenți; suntem națiune de sine stătătoare. (Aplauze.) Avem Domn de sine stătător. (Aplauze.) Însă, D-lor, aci se oprește lucrul nostru? aci se oprește misiunea noastră? Am ajuns la scopul urmărit nu de aci, ci, pot dice, de secole, și mai cu deosebire urmărit de la 1848 încoace? Mai întâi de toate, D-lor, să ne facem întrebare: Ce am fost înainte de declararea reșbelului? Fost am noi dependenți către Turcia? Fost am noi provincie turcească? Fost am noi vasali ai Turciei? Avut am noi pe Sultani ca suzerani? Străinii au dă această; noi nu am dă o dată. Noi nu am fost vasali. Sultani nu a fost su-

seranul nostru. Insa, era ceva: erau nisece legături *sui generis*; nisece legături care erau slabe când Românii erau tari; nisece legături care erau tari, când Românii erau slabi. (Aplause generale).

Încercările Turciei, pretențiunile Turciei în contra noastră, decât în adevăr nu sporeau, cel puțin se repetau necontenit; și mai mult în scris, căci în fapt nu se puteau face, pentru că Turcia slăbea din ce în ce mai mult, și nu mai când slăbea socotea de caviuță a și arăta puterea către noi pe care ne credea slab. În acest mod rezistența Turciei ni s'a manifestat mai cu seamă în acest din urmă 20 de ani, nevoind să intre în înțelegere cu noi spre a prefăce acele legături *sui generis*, care nu mai sunt ale secolului actual și care, decât nu mai erau de folos pentru noi, nu mai erau de folos nici pentru Turcia. Rezultatul a dovedit acesta. (Aplause).

D-lor, eu nu voi să fac procesul Turciei; acesta este treaba omienilor de stat și care sunt în guvern, și care au fost, și care astăzi iau parte în parlamentul otoman. Ei sunt dator să vădă că au greșit când au răspuns pururea și într'un mod sistematic cu *non possumus* la toate cererile noastre. Acesta este ceea ce ne-a adus pe noi în trista necesitate de a îndrepta armele noastre în contra armelor turcesce îndreptate asupra noastră; acesta ne-a adus în trista necesitate ca, precum pe noi ne pără Porta și ne învinovăța că am trădat interesele imperiului, că am rupt buna credință, să declarăm și noi la rândul nostru că, fiind că tunul raționează și pune în aplicațiune amenințările cuprinse în nota din 2 Maiu a lui Savfet-pașa, asemenea și noi am făcut recurs la tun, și tunul nostru răspunde tunului otoman. (Aplause). Ne întrebați acum ce suntem? Suntem în stare de rebel cu Turcii; legăturile noastre cu înalta Pörtă sunt rupte, și când va fi ca pacea să se facă, nu cred că un singur Român va mai conștii că România să reintre în pozițiunea ei de mai înainte, rău definită, hibridă și jionitoare stă interesele României cât și interesele Turciei. (Aplause).

Așa dă, D-lor deputați, nu am cea mai mică îndoială și frică de a declara în fața reprezentațiunii naționale că noi suntem o națiune liberă și independentă. (Aplause în delung repetite). Insa, D-lor, acum încep greutățile, fiindcă voia noastră condițiune cu definirea independenței noastre într'un mod mai determinat și mai absolut trebuie să fie acceptată de Europa. Aci este cestiunea, aci se reclamă patriotismul, aci se reclamă prudența, aci se reclamă sânge rece. Ed, cât pentru mine, nu m'am îngrijit de loc de notele lui Savfet-pașa (Aplause); dă, foarte mult m'am îngrijit de acele cuvinte, duse la tribuna parlamentului din Londra, că România face parte integrantă din imperiul otoman și

că armata otomană poate trece Dunărea. Aceste cuvinte m'au îngrijit. Dă, ce să facem? Să stăm morți? Nu. D-lor, căci morților nimeni nu le poate ajuta; nimeni nu compensează cu morții. (Aplause prelungite). Noi trebuie să dovedim că suntem națiune viată, trebuie să dovedim că avem conștiința misiunii noastre, trebuie să dovedim că suntem în stare să facem și noi sacrificii pentru ca să păstrăm această țară și drepturile ei pentru copiii nostri, și această misiune în momentele de facă este încredințată fraților și fiilor nostri care mor la hotare. (Aplause prelungite).

Dă, nu dată acesta făcută, trebuie, nu numai guvernul, dă și Camera, și Senatul, și națiunea să pledeze înaintea Europei, înaintea marelei Areopag, acel areopag înaintea cărui înălți Rusia se adresează și și pledează cauza sa; să ne adresăm și să pledăm cu fermitate și cu înțelepciune buna noastră credință și buna noastră independență noastră. (Aplause). Trebuie să dovedim că, decât noi voim să fim mai independenți de cât am fost până acum, acesta este pentru că nu mai voim să depindem de cererile altora, nu mai voim să depindem de greșelile pe care le face Porta, — fiindcă, fără a acusa, sunt dator să constat că acest rebel a provenit din cauză că Turcia n'a voit să țină seama de o hotărâre unanimă a Europei, care a constatat că Porta nu a dat creștinilor acele îmbunătățiri pe care le-a promis prin tratatul de Paris, nu le-a făcut măcar o condițiune de om. Ei bine, pentru că Porta a făcut asemenea greșeli, trebuie să fim mai independenți? Pentru că, D-lor, decât rebelul încă nu a venit, au venit însă greutățile lui; greutățile armatelor mari venite pe pământul nostru, și acesta din greșelă Turciei. Iată dă pentru ce voim să fim independenți, ca să nu mai stărnim de capriciul său de greșelile cutărui sau cutărui vizir din Constantinopole. Trebuie să dovedim că reclamăm independența pentru că și noi ca națiune avem dreptul să trăim cu viața noastră. Când totă Europa predică sentimentele de justiție, este că drept ca aceste sentimente să se răspândească și asupra noastră, și să ne lase să trăim cu viața noastră proprie, răspundând numai pentru greșelile noastre, și primind chiar pedepse pentru greșelile noastre; era nu pentru ale altora. Trebuie să arătăm Europei că nu voim ca noi care, în timp de 20 de ani, am lucrat și am dat un efort de progres și de civilizațiune acestei națiuni, nu voim să vedem acest travaliu al nostru ca să fie pus în cumpănă afară din hotarele noastre.

Așa dă, trebuie să dovedim că, decât voim să fim națiune liberă și independentă, nu este pentru că să ne lăsmă pe mâinile noastre, nu este pentru că să fim o popor de îngrijit pentru deșă, din contra, și înca mai arăta de cât până acum, să

arătăm că suntem o națiune hotărâtă să ne ocupăm de noi, să ne ocupăm de națiunea noastră, să ne ocupăm de dezvoltarea ei, de dezvoltarea bunei stări morale și materiale, era nici de cum ca să îngrijim, ca să neliniștim pe cineva. Noi voim să fim bine cu toate puterile, și cu Rusia, și cu Austria, și chiar cu Turcia; și cu Turcia vom face legături nouă, dă, legături de aceea cum se cuvine să se facă în secolul al XIX, cum am făcut cu Austria, cum am făcut cu Rusia, etc. Era nu să rămânem în acele legături ca până astăzi, care numai au răsunat lor de a fi.

Mă resam D-lor: voim să fim independenți, pentru că voim să trăim cu viața noastră proprie, pentru că nu voim să mai pătimim pentru greșelile altora, pentru că voim ca la gurile Dunării de jos să fim un bulevard în contra rebelului (Aplause).

Vor fi greutăți foarte mari, pentru că din nenegritate interesele Europene de multe ori se înconștiează; dă, cu prudență, cu patriotism, urmând o politică energică, dă, pururea ținând seama de greutăți, precum am făcut de 20 de ani, cum am făcut tot-d'una de când eram două mici provincie și astăzi am ajuns să fim ceea ce suntem astăzi; dă, dă, vom pune o asemenea energie, și decât energia noastră va fi nedeslăpita de înțelepciune, eu cred că vom ajunge ca atunci când pacea se va face, România să fi și ca națiune de sine stătătoare și să nu i se mai dică de nicăieri că face parte din imperiul Otoman.

Uă mai declar încă nu dată, nu cred că dreptatea Europei, că chiar interesul Europei ar voi să ne mai întorcă în condițiunile de mai înainte jionitoare și nouă și chiar pacei Europei întregi.

D-lor, cred că este de prisos să răspund mai pe larg la întrebarea ce mi se face prin această interpelare, decât am notificat puterilor ruperea relațiilor noastre cu înalta Pörtă; căci circularea guvernului este în mâna tuturilor puterilor și nici un guvern nu și a făcut iluziuni despre deșă. Au putut să se găsească diare care au făcut apăsările lor după cum au crezut ele; dă, circularea aceea este categorică și constată că legăturile noastre cu înalta Pörtă sunt rupte, că suntem în stare de rebel și că starea noastră de rebel este făcută de înălți Turcia, nu numai pe teritoriul nostru dă și în apele noastre.

În cât se alinge de ceea ce avem să facem, noi ne vom face datoria. Vocea țării și datoria acelor care sunt pe aceste bănci vor face și mai mult, și ceea ce vor face ei va face Dumnezeu, va face puterea care nici nu dată nu ne-a lipsit. Așa numai, trebuie să ținem seama tot-d'una, că noi suntem Stat mic, dă, European, și nu ne este permis să facem nimic în contra marilor interese Europene, și mai cu osbire în contra sentimentelor de dreptate și în contra bunei voine de Europa ne a arătat

de 20 de ani, și care cred că nu ne va lipsi și de acum înainte.

Încă nu dată vă declar, D-lor, în numele guvernului, că noi ne privim ca în război cu Porta, că legăturile noastre cu Porta sunt rupte, că guvernul va face tot ce va fi cu putință ca starea noastră de Stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa la viitoarea pace, pe care și guvern și D-v., și țara întrăgă o doresce să o vadă cu o oră mai înainte. (Aplauze prelungite)

D. N. Flea. D-le președinte, cer cuvântul pentru a mulțumi și a arăta deplină mea satisfacere în privința celor făcute de D. ministru de externe.

N'am cerut și nici nu voi cere nici o dată de la un guvern să facă mai mult decât a făcut acum. Să însoțească energia cu înțelepciunea, să ducă cu deșul inima celor tineri și mintea celor bătrâni și împreună cu toții să ducă țara la limanul pe care tot Românul l'a dorit, adică la libertate și independență, care să fie o garanție de pace și de progres atât pentru țară, cât și pentru Europa întrăgă.

D-lor, în urma cuvintelor D-lui ministru, ca să nu vă obosească mai mult, mi-am permis să fac următoarea mișcare motivată și cred că toți D-ii deputați vor primi să nu voteze în unanimitate fără a fi făcut vre o obiecțiune.

Camera multumită de explicațiile guvernului asupra urmărilor ce a dat votului ei de la 29 Aprilie anul curent.

La act că războiul între România și Turcia, ca război de independență al României, a primit consecințele lui naturale.

Și compunând pe dreptatea Paterilor garante, trece la ordinea zilei. (Aplauze prelungite.)

D. M. Cogălniceanu, ministru de externe. D-lor, la mișcarea făcută de onor. D. Flea n'am a dice decât două cuvinte: D-sa a bine voit, în dezvoltarea interpelecțiilor sale, a dice că pe această bancă ministerele sunt din acei bărbați care au lăsat la aducerea stărei actuale a lucrurilor, la renascerea României. Așa este; se află pe această bancă din acei bărbați cari din tinerețe au lucrat pentru ca să ajungem unde am ajuns; dăru se află pe această bancă și junii, cari vor duce mai departe ceea ce bătrânii au început.

Un singur cuvânt am să vă mai dic astăzi. Ne vedem pe noi rezi, fără entuziasm raționând cu sânge rece. Ei bine, în ziua când Europa va recunoaște ceea ce care toți trebuie să lucrăm, să recunoaște hotărârile noastre și ne va pune sub scutul unui filitor tratat de pace European; în ziua aceea, pe această bancă nu veți mai găsi pe bătrâni; ne veți găsi pe toți tineri și plini de entuziasm. (Aplauze prelungite.)

Ne oară nimeni cuvântul contra mo-

țiunii, se pune la vot prin apel nominal, și rezultatul este cel următor :

Votați	79
Abțineri	2

Au votat pentru mișcarea 79 și anume :

D-nii N. Alasie, St. Bechianu, D. Berendel, Gr. Berendel, O. Bobeica, P. Buescu, Sc. Calinescu, I. Câmpineanu, R. S. Campiniu, A. Candiano-Popescu, Gr. Cantacuzino, G. Cantili, D. Cariagdi, N. Cargari, A. Celebidachi, P. Cernătescu, G. Chișu, I. Codrescu, C. Colibășeanu, N. I. Constantinescu, E. Costinescu, I. Diamandescu, N. Dimancea, I. Docan, D. P. Economu, M. Ferechide, Sc. Ferechide, N. Flea, D. Frunză, I. C. Fundescu, N. Furculescu, D. Genescu, P. Gheorghid, P. Ghica, G. Ghiteșcu, G. Giță, D. Giau, C. Giuvar, P. Grădășteanu, C. T. Grigorescu, G. Hasnag, T. Ión, G. Livezianu, N. Lupășcu, G. T. Macri, V. Maniu, G. P. Mantu, D. Mărgăritescu, Fr. Milescu, G. Misail, Chr. Moșescu, S. Nicolău, St. Pașcof, R. Pătrășăgeanu, I. Poenaru-Bordea, G. Polizu, E. Predescu, D. Pruncu, G. Pruncu, G. Rădescu, G. Radovic, N. Rosetti, M. Schina, G. Sefendache, Gr. Serurie, R. Ștefănescu, V. A. Urechia, E. Vergea, G. Vernescu, I. Vilacrose, N. Vișoreanu, Gr. Vulturescu, T. Călinescu, V. Vidrașcu, Z. Urișeanu, G. Goga, M. Ghelmegeanu, A. Sibleanu, C. A. Rosetti.

Iară cei abținuți sunt D-nii N. Ionescu, și N. B. Locusteanu.

D. președinte. În urma acestui unanim vot, am onore a aduce aminte Adunării că mâine 10 Mai, este anul al unsprezecelea în care Principale Domnitor a pus pictorul în România. Prin urmare cred că Adunarea întrăgă va merge mână la Măria Sa ca să-l salute de bună venire, să salute în anul al unsprezecelea această renaștere a României. (Aplauze prelungite). Măria Sa primescă totă Camera mâine la o oră.

Voci. Să mergem toți.

D. ministru de externe. D-lor deputați, Camera a cerut a se institui decorațiunea Română, prevădută și prin Constituțiunea noastră. Dacă vre o dată această decorațiune se cuvine să fie instituită, este astăzi când această decorațiune este merită să respătăsească pe acel cari la hotare și vară sângele pentru țară, și să acopere multe rani dobândite pentru apărarea ei. De aceea rog pe onor. Camera să bine-volească a lua de urgență proiectul ce i s'a prezentat în zilele trecute.

Voci. Chiar acum să trecem în secțiune.

D. președinte. Vom trece dăru, D-lor, în secțiune, conform voinței Camerei spre a ne ocupa de proiectul de lege relativ la decorațiunea Română. Sper că în o jumătate de oră vom termina și ne vom întorce dăru în ședință. Mai înainte fac cunoscut Camerei că ni se observă că a am pus la

vot unanimă voință a Camerei de a merge mâine să felicităm pe Măria Sa.

Voci. Vom merge cu toții.

D. președinte. Camera dăru a focuvință în unanimitate.

Ședința se suspendă pentru o jumătate de oră.

La redeschiderea ședinței, D. vice-președinte D. Cariagdi ocupă fotoliul președinției.

D. E. Costinescu, raportorul comisiei financiare, dă citire următorului raport și proiect de lege :

Domnilor,

D. ministru de finanțe prezintă onor. Adunării proiectul de lege pe lângă mesajul Nr. 1,000 din 29 Aprilie, a. c. relativ la deschiderea unui credit extraordinar de lei 204.400 pentru retribuirea agenților de constatarea și de urmărirea veniturilor Statului, dăru care trată legea votată în ședința de la 20 Decembrie 1876 și 26 Aprilie 1877.

Comisiunea financiară luând în examinare menționatul proiect de lege, l'a aprobat modificând art. 2, spre a face ca acest credit să se acopere din fondul alocat în buget pentru deschidere de credite suplimentare și extraordinare.

Vă rog, D-lor deputați, a da și aprobarea D-v. alăturatului proiect de lege astfel modificat.

Raportor, E. Costinescu.

PROIECT DE LEGE

Art. 1. Se deschide pe seama ministrului finanelor un credit extraordinar de lei 204.400 pentru retribuirea agenților de constatarea și urmărirea veniturilor Statului, dăru care trată legea votată în ședința de la 20 Decembrie 1876 și 26 Aprilie 1877.

Art. 2. Această sumă se va regula prin conturi și se va acoperi din fondul alocat în bugetul anului curent pentru deschidere de credite suplimentare și extraordinare.

— Neluând nimeni cuvântul în discuțiune generale, se pune la vot luarea în considerațiune a proiectului de lege și se primește.

Art. 1 și 2 se adoptă fără discuțiune.

— Se pune la vot proiectul de lege în total și rezultatul scrutinului este cel următor :

Votați	65
Majoritate regl.	37
Bile albe pentru	62
Bile negre contra	3

D. președinte. Adunarea a adoptat proiectul de lege.

D. N. Dimancea D-lor deputați, în ur-

MONITORUL OFICIAL

AL ROMÂNIEI

ABONAMENTUL :

PR AN, TREI-DECI și ȘASE; ȘASE LUNI, 30 LEI
(Anulău Ianuarie și Anulău Iulie)

ANUNCIURILE :

LETERA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANI
(Inserarea II-a și mai departe, 30 bani linia)

Prețul unei publicații judiciare, până la cinci-șase linii, cinci lei; oră mai mare de cinci-șase linii, șase lei	DIRECȚIUNEA : strada Germană, curtea Șerban-Vodă Scrisorile nefrancate se refuză	Inserții și reclame, 60 b. linia, inserarea II-a și mai departe, 30 bani linia. Anunțurile se primesc și cu anul
---	--	--

S U M A R

PARTEA OFICIALĂ. — Ministerul de jus-
tiție : Decrete.

Ministerul de finanțe : Decret.

Ministerul de interne : Decret. — Prescur-
tare de decret.

Ministerul de război : Decret și raport. —
Prescurtări de decrete.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Oronică. — Te-
legrame de felicitare cu ocazia zilei de 10
Mai. — Depeși telegrafice. — Sumarul ședinței
Senatului de dimineață de la 23 Aprilie și
ședința de la 25 Aprilie. — Ședințele Adunării
Deputaților de la 28 și 29 Aprilie.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administra-
tive și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 13 Mai 1877.

MINISTERUL DE JUSTIȚIE

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Vădând raportul ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
justiției, cu No. 5,072,

Corpurile Legiuitoare au votat și a-
doptat și Noi sancționăm ce urmează :

L E G E.

Articol unic. În virtutea art. 9 din
Constituțiune se acordă D-lui I. Ca-
ragiani, Român născut în Macedonia,
exercițiul drepturilor politice.

Promulgăm această lege și ordonăm

ca să fie investită cu sigiliul Statului
și publicată prin *Monitorul oficial*.

Dată în București, la 9 Mai 1877.

(L. S. St.)

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul justiției,

I. Câmpinenu.

No. 1,101.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului Nos-
tru secretar de Stat la departamentul
justiției, cu No. 5,217;

Vădând jurnalul consiliului de mi-
nistri, cu No. , din 13 Mai curent;

Având în vedere dispozițiunile art.

246 din codicele de procedură penală,
după care se pot întruni câte două
districte pentru a forma împreună o
curte cu jurați;

Având în vedere și regulamentul
pentru aplicarea instituției curților
cu jurați prin districte, format în te-
meiul citatului art. 246 din codul de
procedură penală, și sancționat prin
anterioarele Nostre decrete,

Am decretat și decretăm :

Art. I. Modificăm provisoriu, pen-
tru sesiunea viitoare a curților cu ju-
rați din trimestrul care începe în luna
Iunie, precum și pentru viitoarele sesi-
uni până la încetarea stărei de răz-
bel, dispozițiunile regulamentului pen-
tru aplicarea instituției curților cu
jurați prin districte, astfel :

Districtul Teleorman se alipește de
districtul Olt, cu reședința curții juraților
pentru ambele districte în Slatina.

Districtul Vlașca, se alipește la distric-
tul Ilfov, cu reședința curții juraților pen-
tru ambele districte în București.

Districtul Ialomița se alipește la dis-
trictul Buzău, cu reședința curții juraților
pentru ambele districte în orașul Buzău.

Ordinea în care are a se ține ședințele
rămâne cea stabilită prin regulament
pentru orașul unde este reședința curții
cu jurați.

Art. II și ultimul. Ministru Nostru
secretar de Stat la departamentul de
justiție este autorizat cu executarea
decretului de față.

Dat în București, la 13 Mai 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul justiției,

I. Câmpinenu.

No. 1,154.

MINISTERUL DE FINANȚE.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința na-
țională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Corpurile Legiuitoare au votat și Noi,
pe temeiul art. 93 din Constituțiune,
sancționăm ce urmează :

L E G E.

Art. I. Se acordă guvernului facultatea
ca împrumutul de 42,500,000 lei, după le-
gile din 22 Iulie 1875 și 2 August 1876,
pentru construcțiunea căilor ferate Ploescă-
Predeal și Adjud-Ocna, să l poată face în
mai multe părți și rate, după învoirea ce
se va putea stabili între guvern și împru-
mătorii.

Art. II. Pentru întâmpinarea cheltuielilor
reclamate de trebuințele ministerului de
război, se acordă guvernului un credit de

Constantinopol, 23 Mai. — Comandantul din Ardahan va trece înaintea unui consiliu de rebel.

Oaile tuturor funcționarilor civili și militari sunt requisitionați. Un comunicat oficial desminte înrolarea în armată a condamnaților pentru crime de drept comun.

Athens, 21 Mai. — Ducele d'Edimburg a sosit aici cu flota engleză care numără mai multe vase cuirassate. Cu toate dificultățile la care a dat loc afacerea brigandilor, relațiile între Grecia și Porta nu amenință de a fi turburate. — Înțelegerea tinde a se face între partide în Camera deputaților.

Paris, 24 Mai. — Vice-amiralul Gioquel-Destouches s'a numit ministru al marinei.

Alexandria, 23 Mai. — Prințul Hassan a sosit aici și se va imbarca cu trupele egiptene care merg în Turcia.

Athens, 24 Mai. — Cu toată presiunea exercitată de Anglia, cu toate dorințele pacifice ale guvernului și speranțele ce erau încă acum două zile, este îndoielă acum că ministerul să poată rezista la mișcarea care l'împinge a lna parte la rebel.

Trupe de întărire s'au trimis la frontieră. (Havas).

SENATUL

SESIUNEA EXTRA-ORDINARĂ

Sumarul ședinței de la 9 Mai 1877.

Președintele D-lui vice-președinte Manolachi Kostaki, asistat de D-nii secretari Cămarășescu Nicolae și Bellu Ștefan.

Ședința se deschide la 3 ore după amiază.

Prezenți 36 D-ni senatori.

Nu răspund la apelul nominal 28 D-ni senatori, și anume:

Bolnavi:

Prea S. Sea Mitropolitul Primat, Prea S. Sea episcopul de Huși, D. Catargi Lascar.

In congediu:

Prea S. Sea Episcopul de Râmnic, Prea S. Sea Episcopul de Roman, Prea S. Sea Episcopul Dunării-de-Jos.

Nemotivați:

Prea S. Sea Mitropolitul Moldovei și Sucevei; D-nii Adamachi V., Boerescu V., Cantacuzin Gr. G., Carp P., Corbu C., Delénu C., Diaconovici I. dr., Droso N., Gălcă I., Haralambie N. (colonel), Hermeziu I., Lupescu G., Morțun Em., Opran Pera, Racoviță C., Rosetti G., Dimitrie, Silion C., Teohari Ahil, Voinov N., Dimitriu G., Leca G. și Caramanliu Constantin.

Sumarul procesului verbal al ședinței precedente se aprobă.

Se supune la cunoștința Senatului următoarele comunicări:

Telegrama D-lui senator Droso prin care arată că nu poate veni a lua parte la lucrările Senatului din cauză că comunicațiunea este întreruptă.

Telegrama D-lui senator Diaconovici cu același obiect.

Senatul ia act de acestea.

Adresa D-lui președinte al consiliului prin care comunică că Măria Sa Domnitorul, cu ocaziunea solemnității zilei de 10 Mai, va primi Senatul în aceea zi, la 1 oră după amiază, la palatul din capitală.

Se ia act.

D. ministru de rebel comunică Domnescul Mesaj în alăturare cu proiectul de lege relativ la admiterea în armata română în timp de rebel a ofițerilor de origine română.

Se înaintă în desbaterea secțiunilor.

D. vice-președinte suspendă ședința și D-nii senatori se retrag în secțiuni spre a cerceta proiectele de legi urgente.

La redeschiderea ședinței D. senator Orăscu adresă D-lui ministru al afacerilor străine o interpelare în privința rezultatului mișcării din 30 Aprilie.

D. sa amintește de crădimile aseritate de Turci asupra orașelor și satelor române de pe marginea Dunării și întreabă ce măsuri a luat guvernul.

După răspunsul D-lui ministru al afacerilor străine, la cuvântul D. Dimitrie Ghica, care, în urma dezvoltărilor ce dă în această privință, depune următoarea mișcare:

„În urma explicațiilor date de D. ministru al afacerilor străine, în privința mișcării votată de Senat în ziua de 30 Aprilie.

„Senatul, luând act de pozițiunea creată României de Imperiul Otoman, consideră Statul Român independent și invită pe guvern a lucra ca independența ei să fie recunoscută și garantată de marile Puteri Europene, a căror dreptate și sprijin au contribuit în tot timpul la dezvoltarea României.”

Se pune la vot prin bile această mișcare și se adoptă cu unanimitate de trei-deci și două voturi.

D. vice-președinte rădăcă ședința după ce mai întâi invită pe D-nii senatori a se aduna la 8 ore spre a ține o ședință de seară.

Ședința de seară.

Președintele D-lui vice-președinte Manolachi Kostaki, asistat de D-nii secretari Cămarășescu Nicolae și Bellu Ștefan.

Ședința se deschide la 9 1/2 seară.

Prezenți 36 domni senatori.

Nu răspund la apelul nominal 21 D-ni senatori, și anume:

Bolnavi:

Prea S. Sea Mitropolitul Primat, Prea S. Sea Episcopul de Huși, D-nu Catargi Lascar.

In congediu:

Prea S. Sea Episcopul de Râmnic, Prea S. Sea Episcopul de Roman, Prea S. Sea Episcopul Dunării-de-Jos.

Nemotivați:

Prea S. Sea episcopul de Buzău; D-nii Adamachi V., Boerescu V., Carp P., Corbu C., Diaconovici I. (doctor), Droso N., Gălcă I., Haralambie N. (colonel), Hermeziu I., Lupescu G., Morțun Em., Opran Pera, Racoviță C., Rosetti G. D., Silion C., Teohari Ahil, Voinov N., Dimitriu G., Leca G. și Caramanliu Constantin.

Se supune la cunoștința Senatului telegrama D-lui senator Ahil Teohari, prin care arată că așteaptă la stațiunea Piatra reparațiunea liniei spre a putea veni la Senat.

Se ia act de acestea.

D. senator Zisu roagă pe birou a invita de urgență prin telegramă pe toți D-nii senatori absinți spre a lua parte un număr de senatori cât se va putea mai mare la desbaterea proiectelor de lege importante ce au a se depune de guvern.

D. senator Lahovari roagă pe guvern ca, în urma rezoluțiilor luate acum în urmă de Corpurile Legiuitoare după ruperea legămintelor de Turcia, suma din buget afectată sub titlu de *Dare către Italia P-rtă* să se întrebuințeze pentru întreținerea armatei.

Prea S. Sea Mitropolitul Moldovei și Sucevei, luând cuvântul, exprimă vina părere de rău de a nu fi putut lua parte la solemnul vot al Senatului din ședința de ziua: Prea S. Sea declară că se asociază din inimă la acest fapt însemnat și cheamă bine-cuvânturile cerului asupra prosperității și eternității a *României independente*.

(Aplauze unanime și emoționate răspund la pioșele cuvinte ale Prea Sântiei Săle).

D. ministru de externe depune domnescul mesaj în alăturare cu proiectul de lege pentru crearea decorațiunii *Stea Română*.

Senatul cerând a desbate imediat în secțiuni acest proiect de lege, D-nu vice-președinte suspendă ședința și D-nii senatori se retrag în secțiuni.

La redeschiderea ședinței, D-nu senator Cămarășescu, raportor al secțiunilor, dă citire raportului și proiectului de lege relativ la decorațiunea *Stea Românească*.

(Urmăză raportul și proiectul de lege.)

D. vice-președinte declară deschisă discuțiunea generală.

Susține luarea în considerațiune D-nu Orăscu.

Proiectul luându-se în considerațiune, D. raportore dă citire art. 1 din proiect precum și amendamentului propus de comitetul delegaților în cuprindere :

„*Stăoa României este instituită pentru a recompensa serviciile militare și civile făcute Statului Român.*“

Se pune la vot amendamentul care înlocuiesc art. 1 din proiect și se primește.

Art. 2 și 3 se primesc succesiv fără modificare.

Art. 4 se admite cu amendamentul comitetului „ca să se îndoască toate cifrele citate în acest articol.“

Art. 5, 6, 7, 8 și 9 se admit fără discuțiune și înlocuim precum sunt în proiect.

Se dă citire art. 10 și amendamentului comitetului în cuprindere :

„Ranele grave și faptele meritorii în toate ramurile activității umane, pot dispensa de condițiunile cerute prin art. 7, pentru admiterea sa înaintarea în ordine.“

Se pune la vot acest amendament care înlocuiesc art. 10 și se primește.

Art. 11 și 12 se primesc înlocuim.

Art. 13 se primește cu introducerea la începutul articolului a cuvântului *militari*.

Art. 14 până la 20 inclusiv și final se primește fără modificare.

Se procede la votarea legii în total :

Votați.	36.
Majoritate absolută . . .	19.
Bile albe	24.
Bile negre.	12.

Senatul a adoptat proiectul de lege.

Ne mai fiind nimic la ordinea zilei, D. vice-președinte ridică ședința la 12 ore din noapte.

Sedința de la 23 Aprilie, 1877.

Președinția D-lui vice-președinte *Manolachi Kostaki*, asistat de D-nii secretari *Gherman Menelas* și *Osămarăscu Nicolae*.

(Urmare)

D. ministru de externe. Este glasul său.

D. Dim. Ghica. Este glasul Domnitorului, și când vine să se adreseze cu asemenea Mesagiu unui Corp Legiunilor, este de demnitatea noastră să răspundem cu același diapason, cu același patriotism. (Aplause).

D. ministru de externe, *Kogălniceanu*. Aș dori să vorbescă D. Carp mai în față, fiindcă D-sa a cerut cuvântul ca să răspundă la dialogul care l-a avut cu D. Rosetti și D. Dim. Ghica — nu cu mine, — și Ți declar cu franchețe de năi înainte că după ce voiți vorbi, am să cer închiderea discuțiunii, nu pentru minister, dar pentru țara mea. Cestiunea care privește pe minister poate s-o discute mâine printr-o

interpelare, și ministerul va fi gata să Ți răspundă.

D. vice-președinte. Voesce D. Carp să vorbescă ?

D. P. Carp. Aș avea o propunere de făcut, aceea de a se închide discuțiunea înainte de a vorbi D. ministru de externe.

Voc. A ! a !

D. vice-președinte. Acesta nu se poate. Ministerului nu se poate refusa cuvântul decât Ți cere.

D. ministru de externe. D-lor senatori, socoteam că după o lungă retragere, onor. D. Carp devenind senator, va face alt-ceva mai serios de cât spirit. Văd însă că D-sa rămâne credincios junetei D-sale.

D. P. Carp. Nu sunt ca D-ia în această privință. (Ilaritate).

D. ministru de externe. Altă dată mă pun și pe tărâmul spiritului cu D-v. (Ilaritate.)

D-lor, înțeleg de a se căuta ceartă guvernului, când acea ceartă degajază țera, dar nu înțeleg că pentru ca să lovească nise omni, bombăle D-sale să ajungă în țară, precum de exemplu bombele monitoarelor turcești, în loc să ajungă în bateriile rusești, să ajungă în orașul Brăila ! Acesta n-o înțeleg ! (Aplause). D-lor, s'a discutat și ziua și noaptea convențiunea făcută, și fie-care a avut timpul și libertatea să dică cuvântul său.

Ei bine, D-lor, socotesc că ar fi fost datorie către țară ca să se înceteze o dată de a se vorbi asupra unei situațiuni care a devenit definitivă ; și nu este generos cum că aceia cari au combătut situațiunea, aceia să nu vedă că astă-zi numai în favoarea acelei convențiuni se mai poate ridica un glas a vorbi în această Cameră. Pentru că, din nenorocire, decât s'ar fi primit teoria celor ce au combătut și nu s'ar fi votat convențiunea, ar fi ieșit că aș fi în București ar fi fost alt-ceva de cât ministri responsabili, și cari să asculte și spiritul și neșpiritul fie-cărui interuptor ! Necentanii aud vorbindu-se de neutralitate ; apoi, onor. D-ni, ce va să dică neutri ? Neutralitatea atâră, chiar pentru individe, numai de o parte ? Eu socot că atâră de două părți : Etă eu declar că sunt neutru, că nu am să mă agăț de nimeni, că n'am să lovesc pe nimeni, dar decât va veni altul și va da cu pumnul în mine, eu să stau tot neutru ? (Aplause). Etă teoria, etă politica care ni se recomandă noă : să stăm neutri !

Am stat un an de zile neutri. Apoi neutralitatea noastră a oprit pe Ruși să intre în țară ? Etă că au intrat ei, cu totă neutralitatea noastră. Am fost neutri, Ți-am lăsat ca să vie, n'am trimis tunurile noastre la Prut. Ni se dice să fim neutri și către Turci. Ei bine, primesc pentru moment ; dar care ar fi neutralitatea practică ? Neutralitatea practică ar fi în interiorul țării ce este pe marginile țării : Brăila bom-

bardată ; în Oltenița 3 vapore esecută pe locuitori a se retrage fiindcă au să sfârșească orașul, cum a sfârșit biserică creștină de la Reni ! Etă neutralitatea D-v. !

D. P. P. Carp. Acesta este convențiunea.

D. ministru de externe. Onor. D-le Carp, socotesc că chiar decât n'am fi făcut convențiunea, Circasiienii cari fac vânătoare de omni pe totă Delta Dunărei, socotesc că bași-busucii ar fi fost alt-mintrelea ? că n'ar fi atacat tot ? — Și nu sunt favorizate nici chiar bastimentele englese cari se ia din porturile noastre și se împarte între cercheași și bași-busuci. — Pote un om cu nițică judecată să pretindă că noi ședând neutri cu mânele în sân, rezultatul acestei neutralități ar fi fost alt-ceva de cât de a intra pe o parte Rușii în țară și a da tot la o parte, făcându o a nu permite acelor onor. D-ni cari aș vorbes în libertate, să mai dică pis ! Etă pe de alta a intra Turcii. — Pote că ar fi fost ceva mai blând ; — dar totuși nu vor pretinde D-lor cum că în țara noastră erau să facă alt-mintrelea de cât ceea ce fac chiar în provinciile lor care le umple teaurul, în satele și câmpiile de unde se alimentează statul lor, și unde scit ce s'a petrecut. Apoi înștiințarea care s'a dat consulilor din Dobrogea ca să pună în siguranță familiile, ca să pună în siguranță arhivele, căci în momentul când va trece un singur rus are să dea foc tuturilor orașelor începând cu Tulcea ? Este notă oficială comunicată de comandantul trupelor din Dobrogea către toți consulii din Tulcea adusă la cunoștința agenților de aici. Onor. D. Carp Ți cunoșce, nu are de cât să Ți întreba decât nu este adevărat. Ei bine, în această situațiune ce era de făcut ? Ne dice D-sa precum și D. Sturza cum că Europa nu ne-a abandonat, și s'au slujit de cuvintele ministrului Lasser. Dar ce a dis acesta ? Imi păstres libertatea de acțiune, am să mă ocup de interesele țării mele ; nu voi lăsa interesele monarhiei să se periclitese. Dar, D-lor, până atunci, an este o dovadă că suntem părași ? Austria dice : am să m'î fac interesele mele, când voiți vedea că Rusia voesce să eșă din rolul ei și va voi cuceriri, când voiți vedea că Rusia o să ia pământ, atunci numai este interesul meu și nu voi lăsa. Dar până atunci ce devenim noi ? Unde s'a dis că noi suntem garantați ? Rău am făcut că am regulat trecerea Rușilor ? Apoi etă o trecerea s'a făcut, și cu toate acestea nu vedem că o singură putere a protestat în contra trecerii, sau o singură putere prin agenții săi a protestat chiar în contra convențiunii. Mult ce am găsit din partea unor agenți de aci a fost răspunsul că n'au instrucțiuni ! Mult ce am vădut prin agenții noștri este că n'a vădut o singură putere protestând în contra noastră. Ei bine, puterile acelea, să m'î permiteti s'o spun, sunt mai drepte pentru noi de cât opinia-